

היום נלמד בעזרת ה':

הגיגה דף טו

(המשך מדף קודם)

אגב שהביאה הגמרא את שמו של בן זומא כאחד החכמים שנכנסו לפרס, היא מביאה שתי הלכות בשמו.

מהו לסרוסי כלבא: האם מותר לסרס כלב? הספק הוא: התורה אסרה להביא קרבן מסורס והוסיפה לאחר מכן שאין לעשות כן גם בשאר בעלי חיים "וּמְעוֹף וְכִתּוּת וְנִתּוֹק וְכִרּוּת לֹא תִקְרִיבוּ לַיהוָה וּבְאֲרָצְכֶם לֹא תַעֲשׂוּ". אבל שמא רק בעל חיים שיכול להיות ראוי לקרבן באיזו שהיא דרך אסור לסרסו, אבל כלב שאפילו אם ימכור אותו בעד כבש אסור להקריב את הכבש - יהיה מותר לסרסו?

בתולה שעיברה מהו לכהן גדול: כהן גדול אסור להתחתן עם אישה בעולה. מה הדין באישה מעוברת שנותרה בתולה? ישנן שתי אפשרויות: א. שבעל אותה מישהו בהטיה ולא קרע את בתוליה. ב. שהיא התעברה על ידי ישיבתה באמבטיה שאדם הזרע בתוכה ונכנס הזרע לגופה. באופן הראשון היא נחשבת בעולה ואסורה, ובאופן השני היא נחשבת בתולה ומותרת.

מעיקרא נמי יורה כחץ: דברי שמואל אמורים שבשעת ההזרעה יצא הזרע ביריה כחץ, אבל לאחר מכן יכול להכנס בכל דרך שהיא ולהיקלט באישה.

צופה הייתי: מתבונן הייתי במעשה בראשית.

עדיין בן זומא מבחוץ: ולא הבין את הענין.

נימא: שערה. **גודא דגמלא:** כמו הרווח בין לוחות העץ המסודרים בצמידות על גבי הגשר, שיש רווח כלשהו ביניהם. **כתרי גלימי:** כשתי גלימות הפרוסות זו על גב זו. **כתרי כסי:** כשתי כוסות המונחות זו על גב זו.

(המשך בדף הבא ↓)

יוצא לאור ע"י:

"אור הספר התורני" הוצאה לאור
052-7628377

להצטרפות:

mabatladaf18@gmail.com

052-342-4473

חזא מיטטרון: 'אחר' ראה את המלאך מטטרון שניתנה לו רשות לשבת ולכתוב את זכותם של ישראל. דבר זה שישב המלאך הוקשה בעיני אחר, והסיק מכך שיש שתי רשויות ח"ו. בגלל שמטטרון גרם לאחר לכפור הלקוהו ב60 מלקות של אש, ואמר לו מדוע כשראית את 'אחר' לא קמת לפניו? ונתנו רשות למטטרון למחוק את זכויותיו של 'אחר' בגלל שהוא כפר.

שובו בניו חוץ מאחר: 'אחר' סבר שלא יקבלו את תשובתו לעולם, אך האמת שאין דבר העומד בפני התשובה, וכוונת הבת קול שלא יסייעוהו מן השמיים לשוב בתשובה (של"ה).

עקר פוגלא ממישרא: עקר צנון מהערוגה בשבת למול עיניה של הזונה ונתן לה.

ברא כנגדו: דבר דומה לו (מהרש"א) כגון הרים וגבעות, ימים ונהרות. אבל 'אחר' אמר לרבי מאיר שרבי עקיבא פירש את הפסוק שהקב"ה כרא כנגדו דבר הפוך לו כמו גן עדן וגהינם.

תקפיה עייליה לבי מדרשא: הכניס רבי מאיר את 'אחר' בכח לתוך בית המדרש, ראה שם 'אחר' תינוק ואמר לו תאמר לי איזה פסוק אתה לומד? והוא אמר לו פסוק שמרמז על רשע שאין לו תקנה. לקח אותו רבי מאיר לבתי כנסיות אחרים וכך היה בכל 13 הבתי כנסיות.

איכא דאמרי סכינא הוי בהדיה: הבן יהודע מפרש ש'אחר' קרע את הספר ממנו קרא התינוק את הפסוק, ושלח את חתיכותיו לכל 13 הבתי כנסיות (ולא כפשוטו שקרע את התינוק לגזרים).

כי נח נפשיה: כשנפטר 'אחר' לא רצו בשמים לדון אותו על העבירות שלו ולא רצו להביא אותו לעולם הבא. אמר רבי מאיר היה מוטב שידונו אותו ויענישו אותו כי לאחר מכן הוא היה זוכה לעולם הבא. מתי אני אמות ואני אגרום לכך שיענישו אותו ויעלה עשן מקברו. וכך היה. ושנים רבות היה העשן עולה מקברו של אחר.

אמר רבי יוחנן: וכי גבורה היא מה שעה רבי מאיר לשרוף את רבו? היה בינינו תלמיד חכם אחד ('אחר') ואנו לא יכולים להצילו? אם אני אקח אותו בידי מהגהינם מי יקח אותו ממני? מתי אני אמות ואכבה את העשן מקברו. וכך היה. והספיד את רבי יוחנן אחד הספדנים שאפילו שומר הפתח של הגהינם לא עמד לפני רבינו.

לדעתם לא נאמר: כי מדובר שאנשים רשעים שצריך להיזהר מלשמוע את דעתם האישית, אלא רק את 'דעתי' דעת התורה שהם למדו.

שמעו בת: תשמעו את דברי התורה שלהם אבל תשכחי את המעשים הרעים שלהם. קשו קרי אהדיי: האם צריך ללמוד תורה מפי רב צדיק הדומה למלאך או גם מרב רשע? **אכל תחלא:** אכל את בשר התמר ואת הגרעין זרק החוצה.

אשכחיה רבה בר שילא לאליהו: ואמר לו אליהו שהקב"ה לא אומר דברי תורה משמו של רבי מאיר כי הוא למד מ'אחר'. אמר לו רבה בר שילא: מה האיסור בזה? והרי הוא אכל רק את תוך הרימון כלומר את דברי התורה וזרק את הקליפה. אמר לו אליהו: בגלל הדברים האלו שאמרת, עכשיו הקב"ה אומר שמועה מפי רבי מאיר. כי בשמים דנים לפי ההלכה שבארץ.

שיננא: הוא כינוי לרב יהודה. רב יהודה נשען על מפתן הבית ובכה.

ותנן ג' מלכים וארבעה הדיוטות: ודואג ואחיתופל הם מארבעה הדיוטות.

טינא היתה בליבם: הם היו רשעים בתוך ליבם מהתחלה. אבל אתה רב יהודה לבך טהור.

אחר מאי: מדוע הוא יצא לתרבות רעה ולא הגינה עליו תורתו?

זמר יווני: שהיה בזמר דברי אפיקורסות (מהרש"א).

כל עמר דנחית ליורה סליק: האם כל צמר שנכנס ליורה של הצבע יוצא צבוע? כלומר האם כל הלומד תורה לפני החכמים התורה מגינה עליו מהחטא? אמר לו: צמר שהיה נקי מתחילתו נתפס בו הצבע. כלומר מי שיראת חטאו קודמת לחכמתו התורה נתפסת בו ושומרת עליו.